

عنوان مقاله:

تطبیق خودشناسی ازمنظر کی یرکگارد و شیخ اشراق

محل انتشار:

دو فصلنامه تأملات فلسفی، دوره 10، شماره 24 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

سیمین اسفندیاری - فلسفه، ادبیات و علوم انسانی، رازی، کرمانشاه، ایران

آزاده الیاسی - کرمانشاه

خلاصه مقاله:

چکیده در مقاله حاضر به بررسی موضوع خودشناسی از بعد عرفانی و فلسفی از دیدگاه شیخ شهاب الدین سهروردی و سورن کی یرکگارد با نگاهی مقایسه ای پرداخته می شود. کی یرکگارد معتقد است پرداختن به امور کلی و ماهیت اشیاء موجب شده که انسان از خویشتن را خویش غافل شود. شیخ اشراق نیز در آثار متعدد به خصوص در داستان های رمزی اش همواره به عوامل غفلت انسان از ذات خویش پرداخته است. آنچه کی یرکگارد به عنوان سیر اگزیزستانس برای دست یافتن به خودشناسی در مراحل مختلف بیان می کند، او را بیش از همه به تعالیم عرفانی سهروردی نزدیک می کند؛ زیرا او دل سپردن به خداوند و کوشش توأم با ایمان و جدیت برای تحول در باطن را از مهم ترین ابزارهای خودشناسی معرفی می کند. البته در این خصوص تفاوت هایی با سهروردی دارد؛ زیرا در تفکر وی هیچ اعتقادی به استفاده از گزاره ها و تحلیل های عقلی البته از نوع عقل گرایی روشنگری، در ارتباط با مسئله خودشناسی وجود ندارد؛ این درحالی است که سهروردی شیوه درست سیر به سوی حقیقت خود را استفاده از هر دو روش عقلی و عرفانی می داند که مکمل یکدیگرند. ضمن اینکه کی یرکگارد ایمان را فوق عقل می داند که البته این به معنای ایمان در مقابل و علیه عقل نیست.

کلمات کلیدی:

سهروردی، کی یرکگارد، خودشناسی، خداشناسی، ایمان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1044579>

